

række forsøg i gang, der netop arbejder med at give selv så små børn en medindflydelse på deres dagligdag. Det viser sig faktisk, at det kan man komme meget langt med, og de forslag er egentlig meget succesfulde.

Så jeg mener, som jeg sagde i indledningen, at vi er meget langt med at indføre de ting, som SF foreslår her i deres samlede forslag, men at vi skal være meget opmærksomme på, at det er ting, som står sig bedst ved at blive udviklet i et lokalt samarbejde med kommunerne og med de enkelte institutioner, sådan at vi på den ene side har nogle overordnede holdninger og på den anden side sørger for, at de bliver tilpasset de lokale ønsker og behov, der måtte være både i kommunerne og i de enkelte institutioner.

Så på den baggrund vil jeg afvise forslaget her.

Jan Petersen (S):

Socialdemokratiet er enig i, at der er brug for en debat om børn og børns rettigheder og det gode børneliv. I beslutningsforslaget fra SF skrives der da også, at ideen er at få sat det på den politiske dagsorden. Man kunne føje til, at det har det faktisk allerede været i et par år. Jeg har i hvert fald registreret, at den debat foregår til fulde og fortsætter, og jeg vil ikke frakende Børnerådet et vist medansvar for, at børnene spiller en mere central rolle i den mediemæssige og den politiske debat, og det er godt.

Det er svært egentlig at vurdere, hvad vi skal bruge dette beslutningsforslag til. Men lad os bruge det til det, som det så formodentlig er tænkt som, nemlig at få sat en debat i gang herinde også.

Vi kan ikke støtte selve beslutningsforslaget, men de temaer, der angives deri, er fem væsentlige temaer i den debat, som man ønsker, og som vi er enige i bør føres også i Folketinget.

Beslutningsforslaget er vanskeligt at kommentere på ét punkt, nemlig det økonomiske. Så lad mig få det overstået, inden resten kommer:

Intentionerne kan ikke udmøntes, uden at det får økonomiske konsekvenser, og for os er det afgørende, at vi ikke udløser nye ubetalte regninger til dem, der er børn i dag, som de så skal betale i morgen. Så derfor er der en grænse for, hvor mange af vore gode intentioner vi blot kan udmønte og så udskrive checks. Jeg tror faktisk, at SF er enig i, at det hensyn også skal spille en rolle.

På den anden side skal vi også erkende, at der er noget af det, vi kan stoppe økonomi i på kort

sigt, som på lang sigt kan betyde, at færre udgifter opstår – det, man kan kalde det forebyggende sociale og sundhedsmæssige arbejde i børneårene. Så inden for de rammer er der selvfølgelig en margin for at diskutere, hvad vi skal gribe fat i i de kommende år.

Principielt vil jeg godt markere, at der er god grund til, at vi søger at skabe helhed i den indsats, der er i børnepolitikken, og at vi også prøver at få den helhed til at fungere på tværs af de sektorer, der er og skal være aktører, når det gælder børns vilkår og børns rettigheder. Jeg er også principielt enig i, at det kunne være godt, hvis vi gjorde børn og børnevilkår tydeligere i den lovgivning, der egentlig vedrører det enkelte barn og de rammer, det skal leve under i sit børneliv.

Det er imidlertid en opgave, som vi må løse, når vi konkret står med det lovgivningsmæssige håndværk. Det er dér, vi som politikere må prøve at få børnene og deres vinkler placeret i lovgivningen, så der tages hensyn til dem og ikke alene til de voksnes interesser.

Til de konkrete punkter skal jeg mere som et supplement til den besvarelse, socialministeren gav, og som jeg er enig i, komme med et par enkelte kommentarer:

For det første at indsatsen over for de svage stillede børn og unge må være det, der står øverst på vores dagsorden, også når der deles ressourcer ud. Det er en katastrofe, som det antydes, og vi er enige i, at op imod en femtedel af børnene har større eller mindre vanskeligheder i deres liv, at deres liv er for sårbart, og det må kræve konstant politisk bevågenhed.

Der er en handlingsplan, der arbejdes efter i øjeblikket. Vi er ikke sikre på, at den handlingsplan rækker, og vi er parat til at drøfte, på hvilken måde den kan gøres stærkere i fremtiden. Vi har også en egnet lejlighed, når vi skal revidere bistandsloven, til at få drøftet nogle af de her emner.

Vi har noteret os med stor glæde, at der i den stemmeaftale, der er indgået omkring finansloven, også er to markante fodaftryk for børnene, nemlig ventelisterne for de psykisk syge og det problem, de sårbare børn har, når forældrene går fra hinanden, eller når de anbringes uden for eget hjem. Det er vi meget tilfredse med.

Omkring temaet tid til børn gentages, hvad der tidligere har været foreslået i Folketingssalen. Jeg skal nøjes med at henvise til, at vi ønsker overenskomstforhandlingerne overstået, og at Arbejdsmarkedsudvalget i Folketinget også har